

Startside>Find en advokat eller anden juridisk fagperson>Typer af Juridiske erhverv

Typer af juridiske erhverv

Østrig

Denne side giver et overblik over de juridiske erhverv i Østrig.

Juridiske erhverv — indledning

Der er i øjeblikket **1 964 professionelle dommere**, som det østrigske forbundsjustitsministerium er ansvarlig for (opgjort pr. 1. september 2019 omregnet til aktive fuldtidsstillinger, inklusive den øverste domstol og forbundsdomstolen i forvaltningsretlige sager, dog uden tildelinger til det centrale organ).

Dommere udnævnes også uden for domstolssystemet, f.eks. til forvaltningsdomstolen, forbundsdomstolen i skatte- og afgiftsretlige sager samt de regionale forvaltningsdomstole.

Derudover udpeges **lægpersoner** til at deltage i særlige retssager på frivillig basis. De fungerer som lægdommere eller nævninge i straffesager og som meddommere med særlig ekspertise i blandt andet handels-, arbejds- og socialsikringsager.

Der findes **413 statsadvokater** (opgjort pr. 1. september 2019 omregnet til aktive fuldtidsstillinger, inklusive rigsadvokaturen, dog uden det centrale organ) og **4 848 embedsmænd og kontraktansatte** (opgjort pr. 1. september 2019 omregnet til aktive fuldtidsstillinger, inklusive den øverste domstol og rigsadvokaturen, dog uden det centrale organ), som bidrager til at sikre, at domstolene og statsadvokaturen fungerer korrekt.

I alt arbejder **3 799 personer** i de østrigske fængsler (opgjort pr. 1. september 2019 omregnet til aktive fuldtidsstillinger, inklusive medlemmer af fængselsdirektoratet). Dette tal omfatter i alt **3 214 fængselsbetjente** (inklusive personer med ansvar for uddannelse af indsatte).

1. Dommere

Uddannelse og udnævnelse til dommer

Hvis en person ønsker at varetage hvervet som dommer ved **domstolene**, skal den pågældende efter juridisk kandidateksamen og gennemførelse af en periode som juridisk praktikant deltage i den praktiske uddannelse til dommer. Hvert år udvælges ca. 70-80 kandidater til dommerstillinger. Uddannelsen til dommer varer (inklusive perioden som såkaldt juridisk praktikant) principielt fire år og gennemføres ved byretter, delstatsretter, hos statsadvokater, i fængsler eller centre for beskyttelse af eller støtte til ofre, eller hos advokater, notarer eller anklagere, der repræsenterer Forbundsjustitsministeriet. En del af uddannelsen kan også henlægges til den øverste regionale domstol, den øverste domstol, Forbundsjustitsministeriet, fængselsdirektoratet, prøvetidscentre, sammenslutninger af formueforvaltere eller børne- og ungdomsforsorgen, forbrugerombudsmandens kontor eller i finanssektoren (f.eks. egnede virksomheder). Uddannelsen afsluttes med dommerekksamen.

Efter dommerekksamen er der mulighed for at søge en fast ledig dommerstilling.

Den praktiske uddannelse til dommer bortfalder i tilfælde af forvaltningsdomstolene. Dommere ved forvaltningsdomstolene skal dog have relevant erhvervs erfaring (f.eks. i form af tjeneste ved en forvaltningsmyndighed). Dommere ved de regionale forvaltningsdomstole og forbundsdomstolen i forvaltningsretlige sager skal have bestået deres juridiske kandidateksamen og have fem års juridisk erfaring, inden de udnævnes, mens dommere ved forvaltningsdomstolen skal have ti års juridisk erfaring.

Dommere ved de almindelige domstole kan skifte til forvaltningsdomstolene. Dommere ved forvaltningsdomstolene kan også udnævnes til dommere ved de almindelige domstole efter fem års virke ved forvaltningsdomstolene.

Det er generelt formelt forbundspræsidenten, der udnævner dommerne, men denne har uddelegeret retten til forbundsjustitsministeren, der dermed udnævner de fleste dommere. Som en undtagelse udnævnes dommere ved de regionale forvaltningsdomstole af den respektive delstatsregering. Kun østrigske statsborgere kan udnævnes til dommere.

Det er vigtigt at skelne mellem lægpersonerne ved domstolene og de professionelle dommere. Førstnævnte har normalt ikke en juridisk baggrund og arbejder på frivillig basis. De kan enten fungere som lægdommere eller nævninge i straffesager eller som meddommere med særlig ekspertise i handels-, arbejds- og socialsikringsager.

Dommernes stilling

De dommere, der er udnævnt til at virke ved de **almindelige domstole** og **forvaltningsdomstolene**, er tjenestemænd og ansat af forbundsstaten. Ud over forbundsforfatningsloven (Bundes-Verfassungsgesetzes, B-VG) er **lov om dommere og statsadvokater (Richter- und Staatsanwaltschaftsdienstgesetz, RStDG)** den primære retskilde til dommeres uddannelse og professionelle stilling. Der er ligeledes fastlagt en del bestemmelser, som f.eks. omhandler disciplinærsager og tjenestebeskrivelser, som dommere og statsadvokater er underlagt.

De dommere, der er udnævnt ved de **regionale forvaltningsdomstole**, er tjenestemænd og ansat af den pågældende delstat. Deres professionelle stilling er reguleret ved forbundsforfatningsloven og specifikke delstatslove.

Alle professionelle dommere udnævnes for en ubegrænset periode og træder tilbage ved udgangen af den måned, hvor de fylder 65.

I henhold til artikel 87 og 88 i forbundsforfatningsloven fungerer dommerne som statens uafhængige repræsentanter med hensyn til at fortolke loven og pådømme sager. Denne uafhængighed afspejles i, at dommerne ikke er underlagt bestemte instrukser (materiel uafhængighed), og at de ikke kan forflyttes til en anden stilling (personlig uafhængighed). Dommerne er udelukkende bundet af loven og træffer afgørelser på grundlag af deres egen retlige overbevisning. De er heller ikke bundet af tidligere afgørelser fra andre domstole om tilsvarende juridiske spørgsmål (præcedens).

Bortset fra pensionering på grund af alder kan dommere kun afsættes eller forflyttes mod deres vilje under de omstændigheder og på den måde, der er fastsat i loven, og ved en formel retsafgørelse (artikel 88 i forbundsforfatningsloven).

Dommere har kun denne forfatningsretlige særstilling under udøvelse af deres dommerembede (ved udførelse af alle de domstolsopgaver, der påhviler dem i henhold til loven og bestemmelserne om sagsfordelingen). Undtaget er administrative sager vedrørende domstolene (med det formål at opretholde retssystemet). I sådanne sager er dommerne kun uafhængige i sager, der behandles i paneler eller kommissioner (f.eks. i forbindelse med fordeling af domstolens opgaver eller indstillinger til udnævnelse af retspersonale). Derudover er de underlagt instrukser ovenfra. Den faste fordeling af domstolens opgaver sikrer, at den forfatningsmæssige ret til at blive stillet for en dommer respekteres.

Rolle og ansvarsopgaver

Dommerne træffer **afgørelse i civile sager og straffesager**. I **forvaltnings- og forfatningssager** fungerer de som kontrolorgan i forhold til forvaltningen og som vogter af forfatningen.

Retligt ansvar

Disciplinærdomstole: En dommer, der culpøst tilsidesætter sin embedspligt, kan stilles for en disciplinærdomstol, som (for dommere ved de almindelige domstole) sættes ved den øverste regionale domstol eller den øverste domstol, og som udelukkende består af dommere. Disciplinærdomstolen behandler ligeledes sager om statsadvokaters embedsforseelser. Dommere ved de føderale forvaltningsdomstole er underlagt de samme disciplinære regler med enkelte undtagelser. Disciplinærdomstolen for dommere ved de regionale forvaltningsdomstole reguleres derimod af de relevante delstatslove.

Straffedomstole: Hvis en dommer ved culpøst at tilsidesætte sin embedspligt også har begået en strafbar handling, rejses der tiltale imod ham ved en straffedomstol (f.eks. i tilfælde af embedsmisbrug).

Civile domstole: Parter, som har lidt skade på grund af en dommers (eller statsadvokats) retsstridige og culpøse handlemåde, kan gøre krav gældende over for staten. Ved forsæt og grov uagtsomhed har staten regres mod dommeren (eller statsadvokaten). Ved forsæt og grov uagtsomhed har staten regres mod dommeren (eller statsadvokaten).

2. Statsadvokater

Organisation

Overordnet set svarer den hierarkiske opbygning af anklagemyndigheden til domstolssystemet.

For hver af de almindelige domstole med ansvar for straffesager (dvs. i alt 16 domstole) findes en statsadvokatur. Derudover findes en central statsadvokatur for økonomisk kriminalitet og korruption med kompetence i hele Østrig. Ved hver af de øverste regionale domstole er der en statsadvokatur, mens rigsadvokatens kontor er ved den øverste domstol. Overstatsadvokaturene og rigsadvokatens kontor refererer direkte til forbundsjustitsministeren.

Uddannelse og udnævnelse til statsadvokat

Statsadvokaternes uddannelse svarer til uddannelsen for professionelle dommere ved de almindelige domstole.

Alle, der opfylder kravene for at blive udnævnt til dommer, kan også udnævnes til statsadvokat.

Ledige faste stillinger som statsadvokat skal, ligesom faste dommerstillinger, opslås offentligt. Retten til at udnævne statsadvokater ligger hos forbundspræsidenten, men ligesom med udnævnelsen af dommere har denne uddelegeret retten til at udnævne personer til de fleste faste stillinger som statsadvokat til forbundsjustitsministeren.

Statsadvokaternes stilling

Statsadvokaturene er retlige myndigheder, der er adskilt fra domstolene, dog uden at **være uafhængige**. De er hierarkisk opbygget og er bundet af de instrukser, der udstedes af overstatsadvokaturen og i sidste ende af forbundsjustitsministeren.

Der er **præcise lovbestemte regler for, hvem der kan udstede instrukser**. Instrukser fra overstatsadvokaturen eller fra forbundsjustitsministeren skal udstedes skriftligt og skal være begrundede. Derudover skal de modtagne instrukser registreres i sagsmappen for den pågældende straffesag. Inden forbundsministeren udsteder en instruks, forelægger den sagen for instruksrådet (Weisungsrat). Forbundsjustitsministeren bærer desuden det ministerielle ansvar og er således forpligtet til at informere parlamentet, som han eller hun er ansvarlig over for.

Medarbejderne ved de enkelte statsadvokaturer skal overholde de instrukser, der udstedes af direktøren for den pågældende statsadvokatur. De kan dog, hvis de mener, at en instruks er i strid med loven, kræve, at der afsiges en skriftlig kendelse vedrørende instruksen, og kan endog bede om at blive taget af den pågældende sag.

Rolle og ansvarsopgaver

Statsadvokaturen er et særligt organ, der **er adskilt fra domstolene**. Statsadvokaturenes rolle er at varetage statens **interesser** i strafferetsplejen. Dette omfatter i straffesager ansvaret for, at der afholdes **indledende retsmøder**. De har endvidere ansvaret for at rejse tiltale mod personer og udarbejde anklageskrifter i straffesager. Statsadvokaturen kaldes derfor også for **anklagemyndigheden**.

Statsadvokaterne er ansvarlige for at **indgive anklageskrifter**, både ved de regionale domstole og ved distriktsdomstolene i den pågældende delstatsrets retskreds. Normalt indgiver **distriktsanklagere** anklageskrifterne til distriktsdomstolene. Embedsmænd med særlig ekspertise skal ikke have en universitetsuddannelse.

Den centrale statsadvokatur for økonomisk kriminalitet og korruption indtager en særstilling, idet denne statsadvokatur har kompetence i hele landet for embedsmisbrug begået af embedsmænd samt økonomisk kriminalitet for beløb på over 5 mio. EUR. Dennes kompetence omfatter ligeledes økonomisk kriminalitet for beløb på mere end 5 mio. EUR, visse sager om socialt bedrageri, debitors handlinger, der skader kreditorerne, og overtrædelser af lov om aktie- og anpartsselskaber, der begås af tilsvarende store virksomheder (med en aktiekapital på mindst 5 mio. EUR eller over 2 000 ansatte).

Overstatsadvokaturene ligger over statsadvokaturene i hierarkiet og støtter de øverste regionale domstole i Wien, Graz, Linz og Innsbruck. Ud over at fungere som **anklager ved den øverste regionale domstol**, er de også ansvarlige for **at føre tilsyn i samarbejde med alle statsadvokaturer i deres område** og refererer direkte til forbundsjustitsministeren.

Rigsadvokaturen ved den øverste domstol indtager på sin side også en særstilling. Rigsadvokaturen **refererer til forbundsjustitsministeren** og har ikke selv ret til at udstede instrukser til statsadvokaturene og overstatsadvokaturene. Rigsadvokaturen indgiver heller ikke anklageskrifter, men **bistår den øverste domstol**. Den har særlige beføjelser til at iværksætte appel (en såkaldt "Nichtigkeitsbeschwerde") med henblik på overholdelse af loven. Rigsadvokaturen spiller således en vigtig rolle med hensyn til at opretholde **en ensartet retspraksis** og sikre **retssikkerheden** i straffesager.

Retligt ansvar

Statsadvokaturenes disciplinære, straffe- og civilretlige ansvar reguleres på samme måde som for dommere ved de almindelige domstole.

3. Justitsfuldmægtige

Organisation

Justitsfuldmægtige spiller i Østrig en meget vigtig rolle i retsvæsenet. Over 80 % af alle retsafgørelser ved de almindelige domstole træffes nu af de 760 justitsfuldmægtige.

Uddannelse til justitsfuldmægtig

Det er kun domstolspersonale med en studentereksamen eller en erhvervsuddannelse, som har gennemgået en praktisk uddannelse ved et justitskontor og har aflagt de særlige prøver, som er obligatoriske for medarbejderne ved justitskontorer, der kan tage uddannelsen til justitsfuldmægtig. Uddannelsen varer tre år og omfatter praktik ved en domstol med forberedelse af sager og dokumenter inden for det pågældende område, deltagelse i en grunduddannelse og uddannelse inden for det valgte område og bestået prøve inden for disse områder. Efter bestået eksamen og opfyldelse af de betingelser, der er anført i § 3 i lov om justitsfuldmægtige (Rechtspflegergesetz), udsteder Forbundsjustitsministeriet et diplom med angivelse af det pågældende arbejdsområde. Ved udstedelsen af dette dokument har den ansatte beføjelse til at behandle alle sager inden for sit område i hele Østrig og kan således fungere som justitsfuldmægtig.

Det er præsidenten for den øverste regionale domstol, der bestemmer, ved hvilken ret og evt. i hvilken periode den justitsfuldmægtige skal ansættes. Den justitsfuldmægtige anvises af afdelingsledelsen (domstolens præsident eller formand) ved den enkelte ret til en eller flere afdelinger, der ledes af en dommer.

Justitsfuldmægtiges status

Justitsfuldmægtige er særligt uddannede ansatte ved retten, som på grundlag af den østrigske forbundsforfatningslov (§ 87a) og den østrigske lov om justitsfuldmægtige varetager bestemte opgaver i civile sager i første instans. I overensstemmelse med fordelingen af rettens arbejde er de udelukkende

bundet af instrukser fra den dommer, som er ansvarlig for den pågældende retssag. Dommeren kan på et hvilket som helst tidspunkt selv overtage behandlingen af sagen. **Justitsfuldmægtige må kun afsige retskendelser.** Den justitsfuldmægtiges afgørelser kan anfægtes på samme måde som dommerens afgørelser. Hvis en afgørelse i henhold til de almindelige regler ikke kan anfægtes eller kun kan anfægtes i begrænset omfang på grundlag af tvistens værdi, kan det også kræves, at sagen indbringes for den kompetente dommer.

I praksis arbejder justitsfuldmægtige så vidt muligt selvstændigt. Det er ikke almindelig praksis, at en dommer udsteder instrukser, og det sker kun yderst sjældent.

Rolle og ansvarsopgaver

Justitsfuldmægtige arbejder inden for følgende områder:

civilretlige sager, fogedsager og konkurssager (søgsmål vedrørende afvikling af gæld)

sager henhørende under den frivillige retspleje

tinglysningssager og skibsregistersager

virksomhedsregistersager.

Hvert af disse områder kræver, at den justitsfuldmægtige har fået en særlig uddannelse og er blevet udpeget til at varetage det pågældende arbejdsområde.

Ansvarsfordeling mellem dommere og justitsfuldmægtige

Justitsfuldmægtiges kompetence omfatter ikke alle opgaver og afgørelser inden for de nævnte arbejdsområder. Justitsfuldmægtiges opgaver er opregnet udtømmende i loven om justitsfuldmægtige (Rechtspflegergesetz), og kompetencen er meget forskellig alt efter område.

Loven om justitsfuldmægtige indeholder bestemmelser om kompetencerne inden for de enkelte arbejdsområder, i henhold til hvilke den justitsfuldmægtige får tildelt konkrete opgaver (f.eks. omfatter kompetencen i insolvenssager opgaver i konkurssager ved distriktsdomstolene). En vis kompetence er naturligvis forbeholdt dommeren.

Justitsfuldmægtiges kompetence omfatter bl.a. gennemførelse af misligholdelsessøgsmål, bekræftelse af retsvirkningen og eksigibiliteten af afgørelser afsagt af dommere inden for den justitsfuldmægtiges arbejdsområde, afgørelse af, hvorvidt der skal ydes retshjælp i sager, der behandles af justitsfuldmægtige, samt udførelse af administrative foranstaltninger efter anmodning om juridisk bistand fra en østrigsk domstol eller myndighed.

4. Advokater

Almindelige betragtninger

Advokater er bemyndiget til at repræsentere parter i alle retslige og udenretslige, offentligretlige og civilretlige sager for alle retter og myndigheder i Østrig. Der kræves ingen officiel udnævnelse for at være advokat i Østrig. For at arbejde som advokat skal følgende krav dog være opfyldt.

Det omfattende retlige grundlag udgøres af den østrigske lov om udøvelse af advokatvirksomhed (Rechtsanwaltsordnung, RAO), Østrigs lovtidende nr. 96 /1896, lov om god advokatskik (Disziplinarstatut für Rechtsanwälte und Rechtsanwaltsanwärter, DSt), Østrigs lovtidende nr. 474/1990, lov om advokatsalærer (Bundesgesetz über den Rechtsanwaltsstarif, RATG), Østrigs lovtidende nr. 189/1969 og lov om eksaminering af advokater (Rechtsanwaltsprüfungsgesetz, RAPG), Østrigs lovtidende nr. 556/1985.

Krav om professionel erhvervsudøvelse

Efter at have studeret østrigsk ret skal alle, der ønsker at indtræde i advokatstanden, bevise, at han eller hun har været beskæftiget med professionelt juridisk arbejde i alt mindst fem år, heraf mindst syv måneder ved en ret eller statsadvokatur og tre år på et østrigsk advokatkontor som advokatfuldmægtig.

Advokatskatsamen, som er en betingelse for at virke som advokat, kan aflægges efter praktisk beskæftigelse i tre år, heraf mindst syv måneder ved retten og mindst to år på et advokatkontor. For at kunne indstille sig til eksamen skal man desuden have deltaget i de obligatoriske undervisningsforløb, som advokatsamfundet har fastlagt for advokatfuldmægtige.

Hvis man opfylder ovennævnte betingelser, kan man ansøge om at blive medlem af advokatsamfundet i den retskreds, hvor man ønsker at etablere advokatvirksomhed.

På bestemte betingelser kan også en advokat fra Schweiz, en anden EU-medlemsstat eller et EØS-land i Østrig:

udøve advokatvirksomhed midlertidigt

efter at have aflagt en egnethedsprøve ansøge om at blive optaget på listen over advokater i det kompetente advokatsamfund eller straks og uden forudgående egnethedsprøve etablere sig i Østrig under hjemlandets erhvervsbetegnelse og efter tre års "faktisk og regelmæssig" erhvervsudøvelse i Østrig blive integreret fuldt ud i den østrigske advokatstand.

På bestemte betingelser kan også et medlem af et advokatsamfund i et GATS-land midlertidigt udøve enkelte nøje afgrænsede former for advokatvirksomhed i Østrig.

Retligt ansvar

Advokater, som har handlet i strid med professionelle forpligtelser og god advokatskik, kan stilles for et disciplinærudvalg, som er nedsat af det lokale advokatsamfund. Disciplinærudvalget kan som alvorligste sanktion slette den pågældende advokat fra advokatlisten. I anden instans træffer den øverste domstol afgørelse i afdelinger, som består af to dommere ved den øverste domstol og to advokater.

Derudover har advokaterne naturligvis et straffe- og civilretligt ansvar.

Advokatsamfund, det østrigske advokatsamfund

Advokater og advokatfuldmægtige i en delstat, som er opført på en listen over advokater og advokatfuldmægtige, udgør et advokatsamfund.

Advokatsamfundene er offentligretlige institutioner og selvstændige, selvregulerende organer.

På forbundsplan er den **østrigske advokatsammenslutning** (Österreichische Rechtsanwaltskammertag), der består af det østrigske advokatsamfund, og hvis repræsentative forsamling består af repræsentanter for advokatsamfundene, ansvarlig for at forsvare det østrigske advokatsamfunds interesser som helhed.

5. Notarer

Almindelige betragtninger

Notaren løser som en uafhængig og upartisk institution inden for retsplejen forskellige privatretlige opgaver.

Notarens hovedopgave består i at medvirke ved retshandler og at yde befolkningen juridisk bistand. Notaren opretter offentlige dokumenter, administrerer aktiver for andre, udfærdiger private dokumenter og repræsenterer parter, hovedsagelig inden for den frivillige retspleje. Derudover fungerer notaren som rettens repræsentant i sager inden for den frivillige retspleje. Specielt behandler notaren arvesager som bobestyrer i sin egenskab af "retskommissær".

Notaren skal sørge for, at afdødes aktiver sikres og udleveres til de berettigede. Hertil kræves særligt kendskab til arveret og den frivillige retspleje, og det er også derfor, befolkningen i høj grad anvender notarer i forbindelse med oprettelse af testamenter og i forbindelse med rådgivning og repræsentation i arvesager.

Notaren udøver et offentligt hverv, men er ikke tjenestemand. Notaren bærer det økonomiske ansvar ved udøvelsen af sit hverv, men er ikke erhvervsdrivende. Han udøver, hvad der svarer til et liberalt erhverv, men er i sin egenskab af retskommissær et retligt organ. Arbejdet som notar er en hovedbeskæftigelse og kan ikke kombineres med advokatarbejde.

Ændringer i antallet af notarer og notarkontorenes beliggenhed fastsættes af Forbundsjustitsministeriet. Der er i øjeblikket 519 notarer (opgjort pr. oktober 2019).

Det omfattende retlige grundlag udgøres af den østrigske lov om udøvelse af notarvirksomhed (Notariatsordnung), Østrigs lovtidende nr. 75/1871, lov om notardokumenter (Notariatsaktsgesetz), Østrigs lovtidende nr. 76/1871, lov om notarsalærer (Notariatstarifgesetz), Østrigs lovtidende nr. 576/1973, lov om eksaminering af notarer (Notariatsprüfungsgesetz), Østrigs lovtidende nr. 522/1987, lov om kommissærer for retten (Gerichtskommissärsgesetz), Østrigs lovtidende nr. 343/1970 og lov om notarers honorarer som kommissærer for retten (Gerichtskommissionstarifgesetz), Østrigs lovtidende nr. 108/1971.

Uddannelse

Ønsker man efter juridisk kandidateksamen (i Østrig) at blive notar, ansøger man om at blive ansat hos en notar, der herefter optager en på listen over notarkandidater.

Det er kun muligt at blive optaget på denne liste, som føres af det kompetente notarkammer, hvis man har afsluttet en praktikperiode på syv måneder ved en ret eller hos en statsadvokat og endnu ikke er fyldt 35.

For at kunne gå op til notareksamen skal notarkandidaten have deltaget i de obligatoriske uddannelsesforløb, som er fastlagt af notarkammeret.

Notareksamen aflægges i to dele.

Den første del kan først aflægges efter en kandidatid på 18 måneder og skal aflægges senest ved udgangen af det femte kandidatår, da vedkommendes navn ellers vil blive slettet fra listen over kandidater.

Den anden del kan tidligst aflægges efter yderligere et års praktik som notarkandidat og skal senest være aflagt efter ti års kandidatid, da vedkommendes navn ellers vil blive slettet fra listen over kandidater.

Udnævnelse

Ledige eller nye stillinger som notar skal slås op. Loven (§ 6 i den østrigske lov om notarer (Notariatsordnung)) kræver bl.a., at en kandidat til notarstillinger skal være statsborger i en EU-medlemsstat eller et andet EØS-land eller i

Schweiz

skal have bestået juridisk kandidateksamen i Østrig

have bestået notareksamen og

skal have været i praktisk juridisk virksomhed i syv år, heraf mindst tre år som notarkandidat efter bestået notareksamen.

Selv om disse grundlæggende krav er opfyldt, har man imidlertid ikke en egentlig ret til at blive udnævnt til notarer. Når stillingerne skal besættes, bedømmes og prioriteres ansøgerne af det lokale kompetente notarkammer og derefter af personaleafdelingen i den kompetente regionale domstol og øverste regionale domstol. Varigheden af den praktiske erfaring har i den forbindelse stor betydning. Notarkammeret og de to personaleafdelinger indstiller hver tre kandidater til Forbundsjustitsministeriet. Ministeriet er ikke bundet af forslagene, men udnævner i praksis kun en af de kandidater, der er blevet indstillet.

Man kan arbejde som notar indtil den 31. januar i det kalenderår, der følger efter det år, hvor man fylder 70. En notar kan ikke administrativt forflyttes til en anden notarstilling.

Tilsyn med notarvirksomheden, retligt ansvar

Notarer er på grund af deres opgaver, hvor de skal oprette offentlige dokumenter, og fungere som kommissærer for retten, underlagt særligt tilsyn. Det er Forbundsjustitsministeriet, retsvæsenet og notarkammeret, der har tilsynspligten.

Der gælder særlige disciplinærettelige bestemmelser for notarer. Disciplinærforseelser behandles i første instans af den øverste regionale domstol, der er disciplinærdomstol for notarer, og i anden instans af den øverste domstol som disciplinærdomstol for notarer. I de retsafdelinger, der behandler sagen, skal der også sidde notarer. Disciplinærdomstolen kan som alvorligste sanktion fratage notaren retten til at udøve sit hverv. Sanktioner for mindre forseelser pålægges af notarkammeret.

Ud over disciplinæransvaret har notaren naturligvis også et strafferetligt og civilretligt ansvar.

Hvis notaren handler som bobestyrer, er han som tjenestemand i strafferetlig forstand ansvarlig for embedsforseelser, hvorunder særlig embedsmisbrug hører. Notarens civilretlige ansvar afhænger af området: Hvis han handler som kommissær for retten, er han ansvarlig på samme måde som dommere og statsadvokater. Der kan altså ikke umiddelbart gøres krav gældende mod ham af parterne, idet parterne må gøre deres krav gældende over for staten.

Staten har ved forsæt eller grov uagtsomhed regres mod notaren. Handler notaren ikke som kommissær for retten, er han direkte civilretligt ansvarlig over for parterne.

Notarsammenslutning, den østrigske notarsammenslutning

Notarer, der arbejder i en delstat, eller som er optaget på listen over notarkandidater i den pågældende delstat, udgør en notarsammenslutning. Delstaterne Wien, Niederösterreich og Burgenland har en fælles notarsammenslutning, og det samme er tilfældet for delstaterne Tyrol og Vorarlberg.

Notarsammenslutningens rolle er at opretholde erhvervens værdighed og ære samt varetage dets interesser.

Hver notarsammenslutning vælger et notarkammer blandt sine medlemmer. Notarkammeret har en notar som formand og seks andre notarer (12 i Wien) og tre kandidatnotarer (seks i Wien) som medlemmer.

Den [østrigske notarsammenslutning](#) består af medlemmer fra delstaternes notarkamre. Den østrigske notarsammenslutnings opgave er at repræsentere notarer samt beskytte deres rettigheder og interesser i sager vedrørende østrigske notarer generelt eller i sager, der overstiger de enkelte notarkamres kompetence.

Andre relevante links

[Juridiske erhverv — Østrig](#)

Sidste opdatering: 07/01/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.